

GAZETA TRANSILVANIEI.

Redacțiunea și Administratiunea:
Brasiovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazet'a" ese:
Joi'a și Duminec'a.

Prețulu abonamentulu:
pe unu anu 10 fl., pe șiese luni 5 fl., pe trei luni
2 fl. 50 cr. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu său
28 franci.

Anulul XLIII.

Se prenumera:
la postele c. și r. și pe la dd. corespondenti.

Anunțiarile:
un'a serie garmondu 6 cr. și timbru de 30 cr.
v. a. pentru facare publicare. — Scrisori ne-
francate nu se primescu. — Manuscripte nu se
retramitu.

Nr. 54.

Dumineca, 18 | 6 Iuliu

1880.

Brasiovu 18/26 Iuliu.

Amu disu, că activitatea noastră pe terenul politico-nationalu trebuie se fia pregătitoare, o activitate sistematica de organizatiune interioară. N'arunge, că se ne adunam odata in trei ani și se alegem câte o comisiune, care apoi se astepte „in facere“ dela initiati'a unora său altor'a dintre fruntasii poporului nostru rezolvarea problemei ce i s'a incredintiatu. Credem, că a sositu momentulu, că se o rupem odata definitivu cu acestu slendrianu invecitu, care su' impregiarile grele, in cari traimu, pôte contribui numai la slabirea și paralizarea, ear' nicidecum la intarirea și concentrarea fortieloru noastre nationale.

Se nu se presupuna cumva, că noi amu avé de gandu a ne ocupá de persóne. Amu declaratú intotdéuna și declaramu din nou, că stimamu și onoram pe toti aceia, cari si-au căstigatu merite pe terenul lupteloru nationale. Nu persónele dér', ci metod'a voimú se-o combatem, metod'a, care s'a practicatú pēna acuma in conducerea afaceriloru noastre nationale. O facem acést'a pentru, că ne-o impune cu voce imperativa datori'a publicistica și pentru că suntemu de firm'a convingere, că o discussiune obiectiva asupra acestei momentuose cestiuni este neaperatu necesara pentru chiarificarea situatiunei noastre interioare, căci traimu intr'unu timpu, candu anevoie se pôte sci, ce va mai aduce t'iu'a de mane.

Esperiintiele triste, ce amu trebuitu se le facem in anii din urma, credem, că au convinsu pe fiecare, că cu metod'a de pēna acumu nu mai merge. Déca suntemu decisi a ne aperá mai departe intesesele noastre nationale, luptandu pentru egal'a noastră indreptare și déca voimú, că acést'a lupta se liba câtú de puçinu successu, nu mai potemu se suferimú nici unu momentu, că sant'a noastră causa se devina unu jocu alu intereseloru particulare, alu ambițiunei personale său alu speculei. Vointi'a tuturoru trebuie se fia mai tare, că vointi'a unoru singuratici, cari n'au destula intielegere său n'au anima pentru ceea ce pretindu interesele generale ale poporului.

Nu este vin'a poporului, déca spre exemplu conferenti'a dela Sibiu decide un'a, ear' prin tiera cei mai multi lucréza alta, dupa capulu lorú, ci este vin'a conducătoriloru. Acesti'a singuri sunt responsabili inaintea viitoriului pentru atitudinea poporului; ei nu potú fi trasi la respundere, ce-i dreptu, pentru ceea ce in impregiarile actuale absolutu nu s'a pututu face, dér' au se respunda cu atátu mai multu pentru ceea ce au potutu face in folosulu poporului și au intrelasatu.

Avemú prea multi conducători și prea puçina conducere! Eata ból'a, de care suferimú și care a produsu destrabalarea, ce-o vedemú astadi in organizamulu nostru nationalu.

Si care este isvorulu principalu alu starei noastre destrabalate interioare? Este lips'a unei activitati concentrice organizatóre, este starea nepregatita in care ne afla ori-ce evenimentu mai insemnatu, este increderea noastră órba in geniulu poporului romanu, care face pe multi se spereze, că nici nu mai e de lipsa că se se gandéca asupra sórtei lorú politice, căci alte poteri mai superioare voru ingriji pôte pentru imbunatatirea ei.

Ei bine, acestoru ómeni scurtu vedietori și conști de asemeni sperantie vane se pôte respunde, că geniulu unui poporu nu este o putere independenta de desvoltarea lui, ci este o putere imanenta organizamulu nationalu, care se manifesta in viéti'a poporului, in activitatea neobosita, curagiulu și energia, ear' niciodata in stadiulu apathiei lui.

Si noi suntemu de credintia, că geniulu natiunei noastre nu ne va parasí si că ne va stá intru ajutoriu in momentele decisive, dér' acést'a credintia o basamú pe bunulu simțiu și mintea sena-

tósa a filoru luminati ai natiunei noastre, cari recunoscēdu sinceru erorile comise in trecutu se voru reculege și 'si voru dá man'a cu totii, betrani și teneri, pentru o procedere solidara nationala démna de trecutulú și de aspiratiunile poporului romanu.

Spectacululu tristu alu confusiunei ce a domnitú la alegerile dietale din vér'a anulului 1878 nu este ertatu a se mai repeti. Ori-cumu ar' fi politic'a, pentru care se va decide liberu majoritatea alegătoriloru romani in viitóra conferentia electorala, se recere că se fia essecutata in tóta tiera cu acea rigorositate și conscientiositate ce se cuvine unui poporu consciu de drepturile pentru a carora recastigare se lupta.

Spre a se poté ajunge acést'a inse este de lipsa a pregati terenulu de cu vreme este de lipsa a ne chiarificá asupra situatiunei noastre interioare și esteriore și asupra atitudinei politice ce-o pretinde.

Cronic'a evenimenteloru politice.

In numerulu trecutu am facutu amintire despre agitatiunea diareloru maghiare pentru eliminarea limbii germane din tóte gimnasiile unguresci. *L i m b ' a g e r m a n a* se nu mai fia admisa in scólele medie unguresci. Asia a decisu comisiunea scolara a reformatiloru unguri. „Pesti Napló“ nu mai scie, cumu se dé espressionu bucuriei sale pentru acést'a hotarire. „Politicii — dice „P. N.“ — cari de 13 ani incóce domnescu peste natiune au adoptatu de principiu fundamentalu alu existētiei Ungariei, nu intarirea și crescerea gintei maghiare nici organizatiunea forte a statului ungaru, ci cersirea dupa grati'a Nemtiloru din Vien'a și din Berlinu. Aici acasa chiaru acesti politici au intrebatu intotdéuna, nu de ceea ce are lipsa Ungurulu, ci de ceea ce doresce Neamtulu.“

„Guvernulu ungurescu — dice „P. N.“ mai departe — protegéza și acuma o pressa germana, unu telegrafu germanu, elu n'a maghiarisatu de totu administratiunea in timpu de 13 ani, pentru maghiarismulu armatei n'a facutu nimicu si ea lasa se se invetie limb'a germana in tóte scólele medie și contribue la latirea ei. Germanismulu inse e periculosu maghiarismulu. De optu sute de ani ne luptamú cu germanismulu, dér' nu se pôte negá, că in secolele trecute a căstigatu multu terēmu și s'a incercatu mai de multe ori de a aneșá Ungari'a și de a suprimá ungurismulu. Pactulu politicu l'amú incheiatu cu Nemti incheiatu numai siliti, dér' nu pentru că se parasimú propri'a noastră nationalitate si că se lasamú a fi espropriati de ei in casa la noi. Ei inse tindu necontentu la acést'a, déca nu cu puterea, cu viciesigu. Germanismulu se furiséza in institutiunile noastre, in usulu vietiei noastre publice și private, in limb'a, literatur'a, in scólele și 'n art'a noastră. Ei au devenitu domni peste institutetele de comerciu, peste bani, bursa, banci si peste totu comerçulu, ei domnescu pe terēmulu industrii si germaniséza cu ajutoriulu literaturai diaristice. Si guvernulu ungurescu e atátu de ticulosu, încátu nu face nimicu in contra inundarii cu germanismulu. . .“

Dupa acést'a arata „P. N.“ dorinti'a s'a, că limb'a germana se fia eliminata din tóte scólele unguresci, „căci este unu stadiu superflu, ajunge studiulu limbii latine, grece și maghiare, celu ce voiesce se invetie limb'a nemtiésca o pôte invetiá privatimú; planulu de invetiamentu trebaie se fia simplificatu, „Spiritulungurescu se cugete ungresce se se latiesca ungresce, instructiunea ungresca se fia ungresca, dér' nu nemtiésca.“

In tómn'a anulului trecutu la 4 Octobre cu ocasiunea serbarei dilei onomastice a Maiestatii Sale erá espusu in gradin'a oficeriloru in Erlau si stindartulu nationalu ungurescu, locotenentulu Seemann, vediendu acestu stégu, a datu ordinu se se ié josu cu cuvintele: „Josu cu acea sdréntia!“

Representanti'a orasiului s'a plansu acuma la ministrulu-presiedinte Tisza si la ministrulu honvediloru Szende si a provocatu pe guvernulu intr'o adresa de a lucrá intr'acolo, că stindartulu ungurescu se-i se dé respectulu cuvenitu, la tóte festivitatile armatei comune.

„Pesti Napló“, cere satisfactiune pentru departarea acelei tricolore unguresci dicēdu: „Oficerulu, care a facutu acést'a, nu-i mai este ertatu a face parte din corpulu oficeriloru armatei. Acést'a armata e si a noastră si noi o platimú, ce-remú satisfactiune. Guvernulu ungurescu si natiunea ungresca nu pôte se suferé asia ceva. Nimeni nu-i pôte fi ertatu de a 'si bate jocu de culorile regatulu ungaru. Regelu Ungariei nu-i e permisú a suferi acést'a. Onórea noastră e onórea s'a; culorile noastre sunt si ale sale, căci „corón'a ce-o pórta pe capu este a noastră. . .“ Cumu se vede limbagiulu celoru dela „Pesti Napló“ este câtú se pôte de pasiunatu.

Dupa scirile cele mai noue autonomistii cislaitani totu in lun'a acést'a voru tiené conferenti'a proiectata. S'a scrisu, că ei ar' voi se se puna in intielegere cu capii de partida unguri. O telegrama a diarului „Pokrok“ din Prag'a desminte acést'a si sustiene, că autonomistii nu voiescu se intre in nici-o atingere cu Ungurii si că ei ar' recunósce pactulu incheiatu la 1867 cu Ungari'a.

Nu mai incupe indoiéla, că autonomistii se voru feri fórte de a se angagiá si cu Ungurii inainte de a se semti siguri in positiunea ce voiescu a-o eluptá. De aceea ei voru dá declaratiunile cele mai solemnele spre a linisti pe Unguri, rezervandu si de a rafui socotél'a ce-o au cu ei mai tardiu. Pentru momentu dér' devis'a este, pace cu Ungari'a. De alta parte trebaie se repetimú, că program'a federalistica nu eschide nicidecum o intielegere cu Ungurii pe bas'a recunósceii pactului dela 1867, dér' nici unu feliu de recunósceie nu ar' poté delaturá consecintiele rele, ce s'ar' nasce pentru supremati'a Unguriloru prin invingerea sistemulu federalistu in Austri'a.

Interesantu este, că corespondentulu vienesu alu organulu bismarckianu „Nord d. allg. Ztg.“ lauda mereu atitudinea ministeriului Taaffe, spre marea superare a centralistiloru austriaci. „Cabinetulu actualu — dise elu — este primulu guvernulu austriacu, in care sunt reprezentate nationalitatile imperiului, Nemti avēdu preponderanti'a ce li se cuvine. Este celu d'antaiu guvernulu fidelu constitutiunei, care are de scopu a face se se recunósca de toti constitutiunea, este primulu guvernulu constitutiunalu, care se nisuesce, de a creá si la noi bazele unui regimú parlamentariu spre a redicá Austri'a noastră iubita la unu nivelu, pe care inca multu timpu — va remané inderetulu Romaniei. Déca partid'a centralista refusa spriginulu ei tocmai acestu guvernulu, acést'a nu e nici erórea ei cea d'antaiu, nici erórea cea mai mica. . .“

„Le Journal officiel“ alu Françiei anunția, că d. Mihailu Cogalniceanu a avutu onórea de a fi primitu, Joi, in audientia publica de d. presiedinte alu Republicei, căruia 'ia inmanatu scrisorile, prin cari A. S. R. Principele Romaniei ilu acreditéza in calitate de tramisu extraordinaru si ministru plenipotentiaru pe lēnga guvernulu Republicei franceze. D. Cogalniceanu si personalulu misiunei au fostu condusi la Elysée in trasurile presiedintiei de cătra introducătorulu ambadoriloru.

„N. Wiener Tagblatt“ publica tectululu notei collective pe care, marile poteri, in urm'a conferentii dela Berlin, au adresat'o Turciei si Greciei. In acést'a nota declara poterile, că reprezentantiiloru au stabilitu in unanimitate lini'a de fruntarii si au espus'o in urmatoriulu actu, care resuma si incheia desbaterile lorú:

„De vreme ce negociarile incepute intre Turci'a si Greci'a pentru rectificarea fruntariiloru lorú

se voru substerne ministrului spre examinare și a-probare. Suplicele au să conțină 1. unu breve curriculum vitae 2. numirea locului de ubicatiune viitoră 3. rogarea de a fi admisi, că ingineri în a-faceri de regulare posesională și apoi trebuie a) să se alature la suplica o tabelă de calificatiune compusă în sensul normelor de instructiune judecătorească, b) testimoniile oficiale despre studiile, calificatiunea și activitatea de mai înainte a competentului c) unu conspectu tabelar compus pe o coloană separată după fiecare cerc judecătorească, în care să dovedescă toate lucrările făcute de inginer în regulă de posesiune, în segregatiuni, comasatiuni și proporțiunari. Formularele tabelor susnumite se pot vedea la tribunalul reg. ung. respectiv.

[Importatiunea vinului din Austro-Ungaria în România] Dn. P. S. Aurelianu arată în cronică „Revistei științifice” dela 15 Maiu a. c. marea influență ce-o are convențiunea comercială austro-română asupra comerțului de importatiune alu vinului. Românii — dice — este o țară viticolă și încă de acum o sută de ani vinurile române erau repute și se esportau în toate țările vecine. De atunci începe renumele lor a crește, pentru că și fabricatiunea lor a progresat mult, cu toate acestea regimul vamal, sub care se împorță vinul în România, face posibilă o concurență însemnată a vinurilor străine. Eata ce ne spun cifrele privitoare la importarea vinului:

„În semestrul întâi al anului, în care convențiunea de comerț cu Austro-Ungaria s'a pus în aplicatiune, de abia se importase vin din Austro-Ungaria pentru o sumă de 28,018 lei, astfel pe data ce intră în vigoare noul regim vamal, importatiunea austro-ungară se urcă peste 600 mii lei. De aci înainte cifra importului a mers totu urcându-se, astfel, că de unde în 1873 de abia se aduceau vinuri ungurești în România pentru 173,312 lei în anul trecut a coperșit suma de 500 mii lei. Nu ținem seama de anul 1877, fiindcă mi s'ar putea dice, că a fost unu an excepțional, cu toate că și atunci se aflau în destul vinuri în țară. Nu cunosc cifra pentru 1878; însă foarte probabil, că este superioară celei din 1879. Consecința ce face va trage din aceste cifre este, că noi țara de podgorie am ajuns să importăm dela trei până la douăsprezece ori mai multu vin de câtu importam acum câțiva ani, și se nu mai esportăm mai nimic. Faptul este natural, de o ră-ce vinurile străine plătesc numai 5 la sută dreptu de vamă la frontierele noastre, pe când vinurile noastre, nu mai potu trece granița din cauza taxelor prea urcate. Acelasi fenomen se va constată și pentru importatiunea altor produse precum este făina, care intră în țară fără să plătescă vre-o dare.” — În fine observăm, că după cifrele culese de d. Aurelianu, din Franța se împorță în România aproape încă odată așa de multu vin, cât din Austro-Ungaria astfel, că în 1875 s'a importat vinu franceșu pentru 938,378 lei.

[Unu întreg omor] s'a comis Sambata în București strada Birjarilor „Romanul” afla urmatorele amănunte despre el: Sambata s'ar veni în cărciumă la Dumitrache Ionescu trei indivizi necunoscuți, cari după toate indiciile au beut la aceeași masă cu cărcimarul. Ei trebuie să se fi ospetat împreună până după mediul nopții și să se fi închis înăuntrul cu totii, pentru a nu se espune intervenirii poliției, care nu permite cărcimariilor a ține stabilimentele lor deschise de câtu până la mediul nopții. După ce nevastă cărcimariului s'a dus să se culce în o a treia camera și talharii au ramas numai cu cărcimarul și cu servitorul seu Radu, ei au trebuit să se navalască asupra acestora și să stringă de gât, până cându i-au ucis. Se poate chiaru că servitorul se fi venit în urmă la strigatele stapanului seu, căci nu s'a gasit nici cea mai mica urma de luptă, nici unu pahar resturnat, nici o picatura de vinu versat, cu unu cuvântu nici cea mai mica neorderie. Cadavrul soției cărcimariului fiindu gasit lângă ale celorlalti într'o stare, care dovedea, că ea se culcase, se presupune, că a alergat la strigatele celorlalte victime și că atunci a fost și ea apucată și sugrumată. Berigata gâtului ei este ruptă și capul se elatina ținându-se de trunchiul corpului numai prin piele. Amu spus deja, că criminalii au fost prinsii; sunt trei indivizi, Unguri. Ei se îndreptaseră spre frontiera, ajunseseră chiaru la gară Buzeni, cea din urmă gară lângă Predelu și peste

mai puțin de o oră să fi scăpat de sub urmărirea autoritatilor românești. La Buzeni, ei au fost arestați de șeful gării, după indicațiunile, ce se comunicaseră de poliția capitalei la toate garile și la toate punctele de trecere peste frontiera.

LITERARIU.

(„Resbelulu orientalu.”) D. Paulu Cieslar librariu în Graz ne trimite și ultimele fascicule IX—XV din opulu „Resbelulu orientalu”, care este acum completu. Dlu Cieslar ne arată în scrisoarea sa totodata multele greutăți, cu cari a avut a se lupta în edarea acestui op. Mai întâi la 1878, cându a început edarea, a fost decisu de a dona cea mai mare parte din câștigul curat vedurilor serace și orfanilor Romanilor cașiuti în resbelu. Înse fatalitatea a voit, că opulu se fia confiscat și consecințele acestei confiscări au fost atât de pagubitoare pentru d. Cieslar încât și atunci, cându ar vinde toate exemplarele opului, ar mai avea o daună de 10,000 franci. Modul prin care a suferit această daună nilu esplica așa:

„Antai: Ficare processu costa bani multi; mai multi costa înse unu astfelu de processu, unde este vorba de închisore celu puțin de 2 ani și retragerea concessiunii de a exercea negociulu, asiader unde e vorba de nimicirea existenței, și acesta me astepă pe mine. Numai unei intemplari fericite am de a multami, că de și cu jefte colossale de bani am scăpat de această sorte. Alu doilea: Mai multi, ale caroru nume încă nu voi se le numesc, s'au gerat de bunăvoia, că colectanți de abonenti la acestu op și au primitu bani, înse nu mi i-au trimis sub pretextulu, că o confiscare nouă nu se poate escluse, și finirea opului este încă o întrebare, și de prezentu nu potu erua, unde se afla, deorece și au schimbat locuinta. Mai multa daună am suferit dela neguțatori (eu cred, că cei mai multi sunt evrei) din România. Acestia au comandat exemplare numeroase, și voia să plătescă după finirea opului. Acesti oameni de onore s'au ascunsu acum, și nu voiesc a da nici unu semn de viață, cu toate că le am adresat multe epistole.” — Nu este de lipsa a mai arată aci câtu de bogată și variă este materiă ce-o conține acestu op pe 724 pagini și câtu de frumoase sunt ilustrațiunile sale, căci mare parte a publicului romanu ilu cunoște deja din primele fascicule. Speranța d-lui Cieslar, că va fi cel puțin în parte scutit de o paguba mai mare prin vinderea de exemplare câtu mai multe este der pe deplin justificată. — Opulu completu în broșuri costa 15 franci = 6 flor., legatu eleg. 20 franci = 8 fl.

Cu 1 Iuliu st. v. 1880 s'a început unu nou abonamentu la

„GAZETA TRANSILVANIEI”

Rogam pe On. Domni prenumerați ai fioiei noastre, alu caroru abonamentu a expirat cu 31 Iuliu st. v. 1880, să binevoiescă a și-lu reînnoi de cu vreme, pentru că diariulu se li se pota trimite regulat. De la 1 Iuliu st. v. încolo diariulu se va trimite numai aceluor domni, cari au binevoit a și reînnoi abonamentulu.

Domni noi abonanti sunt cu deosebire rogati a ne trimite adresele d-loru exactu, aratandu și post'a cea mai aproape de loculu, unde locuiesc.

Prețulu abonamentulu la „Gazeta Transilvaniei” este:

pentru Brasiova: pe trei luni 2 fl., pe șase luni 4 fl., pe anu 8 fl.; — dusu în casa: pe trei luni 2 fl. 50 cr., pe șase luni 5 fl.; pe anu 10 fl.

pentru Austro-Ungaria cu post'a: pe trei luni 2 fl. 50 cr., pe șase luni 5 fl., pe anu 10 fl.,

pentru România și alte țări esterne: pe trei luni 7 franci, pe șase luni 14 franci, pe anu 28 franci.

Banii de prenumerațiune sunt a se trimite (mai usioru prin assignatiuni postale) la Redactiunea „GAZETEI TRANSILVANIEI” în Brasiova.

Nr. 750. / a. f. s. gr.

3—2

Escriere de concursu.

Pentru restaurarea definitivă a oficiului administratiunii fondurilor școlare granițarești și de stipendie din fostulu districtu Năsăud se escrie concursu spre ocuparea urmatórielor posturi:

1-a de Secretariu cu salariulu anual de 800 fl. v. a.

2-a de Perceptore cu salariulu anual de 600 fl. v. a.

3-a de Controloru cu salariulu anual de 500 fl. v. a.

4-a de economu cu salariulu anual de două sute florini val. austr. și se pune terminulu pe 10 Augustu 1880 la 6 ore după amia, până la care se voru accepta suplicele, ce voru avea a fi adresate către comitetulu administratiunii de fondurile școlare granițarești în Năsăud.

Concurenții la postul de sub punctulu 1-u voru avea a documenta, cumu că au calificatiunea de lipsă pentru ducerea acestui oficiu, și în specie cumu că au lucrat în conceptu și au deplină cunoștința a celor trei limbe ale patriei.

Cei ce prețenga acestea voru documenta, că sunt și juristi absoluti cu esamenile recerute, voru fi preferiti.

Concurenții de sub postul 2 și 3 au să documenteze, cumu că au cunoștințele necesare de contabilitate, portare morale bună nepată, și sunt în stare a pune cautiunea prescristă în suma salariulu anual în bani, ori chartii de prețu seu în realitate.

Concurenții la postul de sub 4 au să documenteze, cumu că au cunoștințele necesare pentru economat, apoi portare morale bună și nepată.

Comisiunea administratiunii de fondurile școlare granițarești.

Năsăud în 4 Iuliu 1880.

Presedintele:
Mihalasiu.

Secretariulu:
Ioachim Muresianu.

Publicare de licitatiune.

În 1 Augustu a. c. la 10 ore a. m. se da în întreprindere prin licitatiune minuna de edificarea mării basilicane dela Blasiu.

Prețurile de esclamar sunt:

- a) lucru de bardasiu, cu materialu în totu fl. 5622.33
 - b) lucru de fauru, „ „ „ „ fl. 574.42
 - c) lucru de mesariu lacatariu și glasiariu în totu fl. 178.—
- la oalta . fl. 6374.76

Licitanții au să depuna vadiu de 10% din prețulu esclamar.

Elaboratele despre edificiulu recerut și condițiunile se pot vedea în cancelariă advocatulu arhidieceșanu gr. cat. în Blasiu, unde se va ține și licitarea.

Blasiu 10 Iuliu 1880.

2—2

Consistoriulu gr. cat.

La

MENAGERIA

Astadi Sambata în 17 Iuliu

și

Mane Dumineca în 18 Iuliu

s'ar dela 6 până la 8 ore

va avea loc

Hranirea Sierpiloru

Menageria se pot vedea încă uumai scurtu timp

Cu totă stim'a

—10

PASSOG.

Cursulu la bursă de Viena

din 16 Iuliu st. n. 1880.

5% Rent'a chartia (Metalliques) . . .	72 85	Oblig. rurali ungare .	94.50
5% Rent'a argintu (imprumutu nationalu) .	73.60	„ „ Banat-Timis .	94.20
Losurile din 1860 .	133.—	„ „ transilvane .	93.50
Actiunile banței nation. 833.—		„ „ croato-slav .	95.—
„ instit. de creditu 280.20		Argintulu în marfuri .	—
Londr'a, 3 luni .	117.75	Galbini imperatesci .	5.55
		Napoleond'ori . . .	9.34 1/2
		Marci 100 imp. germ. .	57.75

Editoru: Iacobu Muresianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.

Tipograf'a: Ioanu Gott și fiu Henricu.